

Etno domaćinstvo Miljević u Starim Ledincima ima neku magičnu privlačnost, što zbog autentične lokacije u podnožju nekrunisane Srpske Svete gore, Fruške gore, što zbog atmosfere i pozitivne energije ove složne porodice, što zbog jedinstvene ponude koja se u ovom prostoru nudi. Proslavljalo se u ovom skrivenom kutku i ranije, dovodili su se gosti iz zemlje i inostranstva i zadovoljni hranom, muzikom, zabavom, i nadasve prijemom porodice Miljević, ponovo vraćali. Među takve ubrajam i sebe.

A od nedavno, tako će biti i sa grupom od 45 studenata iz slovenačke regije „Bela krajina“, koji su u Novi Sad došli da bi u Srpskoj Atini dočekali Novu godinu. Njih je ovde doveo Mikica Dražić, vlasnik novosadskog hostela „Sova“, koga smo zamolili za kraći intervju. Prvo pitanje za njega je bilo: Otkud baš da dovede goste u Etno domaćinstvo Miljević?

-Zadovoljan ambijentom, ponudom, uslugom i ljubaznošću porodice Miljević, mladićima i devojkama iz Slovenije predložio sam da dođu ovde, da uz dobru, domaću hranu i autentično, domaće fruškogorsko vino, dobru muziku, naprave pripremu za Novu godinu. I ovoga puta, sam, baš kao i uvek do sada, zadovoljan atmosferom, muzikom, menijem, a još više što vidim da su moji i Miljevićevi gosti uživali. I sam sam iznenađen tom njihovom količinom veselja, dobrom energijom, time što su znali i pevali sve naše tamburaške pesme, kao da su odavde.

*Primetio sam da se ovi mladi ljudi vesele na jedan opušteniji način?

-Takvo ponašanje je redovno kod stranaca, ne samo kod gostiju iz Slovenije, već iz Holandije, Skandinavije, Amerike, i te naše predrasude, da samo mi znamo, za razliku od drugih, da se veselimo, na ovakvim skupovima svaki put se potvrđuju kao neistinite. Nema svađa, komplikacija, teških pijanstava, neprijatnih situacija, tuča...

*Otkud oni u hostelu „Sova“?

-Pročulo se. Hostel „Sova“ uspešno radi pet godina. Dajemo usluga noćenja, ne služimo hranu već je uređena kuhinja na raspolaganju gostima, kao i internet konekcija. Za naše goste organizujemo druženja kao što su večere, obilazak manastira i sve ono šta je njima interesantno u datom trenutku. Najčešće je to obilazak Fruške gore, preko leta Štrand, druženja i zabava po klubovima, autentičnim restoranima, bez obzira da li su u pitanju mladi ljudi ili oni stariji, otprilike se traže slično.

*Znači, iako ste vlasnik hostela, vi ste na 24 sata na usluzi svojim gostima?!

-Dvadeset godina sam radio u inostranstvu. Priroda posla je bila takva da sam živio i hranio se po hotelima, i znam šta je gostu potrebno, kada dođe sa strane i nađe se u nekom novom mestu. Zato se trudim da dočaram atmosferu našeg grada, da se osećaju dobrodošli, da im pomognem i uputim u ono što mogu, da im pravim društvo, pa sam često, kao danas, sa ovim mladim ljudima praktično proveo ceo i nadam se da sam bio dobar domaćin.

*Hosteli kod nas i u svetu. Ima li razlike?

-Hosteli kod nas su novijeg datuma, ali se na Zapadu, u Americi, sa prenoćištem za ljude koji su spremni da plate manju cenu, počelo tridesetih godina,. S druge strane, ta pogodnost ne podrazumeva nužno i nizak kvalitet usluge, i bar što se mene tiče ja se trudim da pružim maksimum higijene, usluge, ljubaznosti, informacija. Normalno, luksuz je izostavljen, ali sve mora biti korektno, prijateljski i uz maksimum našeg angažovanja da udovoljimo gostima. Utom segmentu smo i jači od hotela, u kojima je cene prenoćišta dva i tri puta veća.

Kultura hostela je prihvaćenija na zapadu nego kod nas. Dosta naših ljudi još ne mogu da shvate da soba može da se deli sa drugim, i nepoznatim ljudima, da ima i spratnih kreveta, zajedničko kupatilo i da se sve deli osim kreveta i kasete za ostavljanje stvari. Stranci za razliku od naših ljudi, češće koriste usluge hostela, ne samo zato što su jeftiniji, već i što imaju priliku da u gotov, rekao bih, domaćoj atmosferi, upoznaju nove ljude, steknu prijatelje. Oni često idu istim rutama, razmenjuju informacije i veća je verovatnoća da će se sresti na nekoj novoj destinaciji. Važno je napomenuti da u mešovitim spavaonicama, u kojima se nužno susreću nepoznati ljudi, nikada nije bilo zloupotrebe, niti bilo kakavih problema. To je možda veći problem kod naših ljudi da izbace iz svojih glava predrasude. Već kod mlađih generacija je drugačije, pogotovo u gradskim sredinama.

*Kada je najveća potražnja za smeštajem u hestelu?

-Za vreme Cinemacity-ja, Sterijinog pozorja, kulturnih, sportskih i drugih priredbi na koje se dolazi organizovano. Poneko dođe iznenađen, privučen povoljnom cenom, ali listom, posle nekog vremena provedenog u hostelu, svi odlaze zadovoljni, ja bih rekao bogatiji za jedno veliko životno iskustvo. Često puta se vraćaju u sopstvenom aranžmanu i nekom drugom prilikom, a redovno nas preporučuju svojim poznicima, prijateljima.

*Utisak je da ovim poslom ne može svako da se bavi?

-Kao i svaki posao i ovaj prvo moraš voleti da bi ga uspešno radio. Drugo, moraš voleti ljude, jer si svaki dan sa njima. Moraš imati razumevanja i takta jer ne ide uvek sve glatko. Ima raznih ljudi, ali uglavnom, oni koji idu po hostelima su ljudi koji su tolerantni, kulturni, druželjubivi i bez predrasuda o naciji, veri, ukratko ljudi koji lako uspostavljaju kontakt. Sa strane posmatrano, posle par minuta deluju kao da se ti ljudi poznaju godinama.

*Da li ste zadovoljni onim što ste u ovom poslu postigli?

-Jesam, jer se održavam iz godinu u godinu i u vreme krize. Smatram da se sve to nije toliko odrazilo na poslovanje i posetu hostelu „Sova“, ali se trudim svim silama i nadam se da će biti bolje. Zahvaljujući internetu, o mom hostelu, o uslugama, ponuđenom kvalitetu, o svemu onome što organizujemo, vest se brzo proširi, i ko je zainteresovan vrlo lako nas nađe i zna šta može da očekuje. Online konekcija je danas na prvom mestu, ne smo kada je u pitanju booking, već i po ostavljenim komentarima o zadovoljstvu ili nezadovoljstvu, mestom hostela, higijenom, bezbednošću, zabavom na lokalima, i slično. Na osnovu ocena pesetilaca kreira se slika o tom hostelu. Svi mi vlasnici sličnih, pričamo kako smo najbolji, najorginalniji, najprofesionalniji i nudimo najbolje, ali je najmerodavnije ono što kažu gosti koji su tu bili i ostavili svoje komentare. Ti komentari stoje do šet meseci, dok se ne povuku, i mogu da ostave značajan pozitivan, ali i onaj drugi pečat na sve ono što radite. Ako uspete da dobijete dobar reiting, a onda popustite u kvalitetu, to se odmah reflektuje u komentarima. A ako baš niste startovali najbolje, putem komentara gostiju, možete da vidite koje su najčešće zamerke, i daju vam „fore“ da ih prevaziđete, poboljšate svoj rad, što je pretpostavka za bolji biznis, za sve što radite – rekao je Mikica Dražić.

[Više fotografija možete da pogledate o v d e.](#)